

Der Anfang

დასაწყისი

“Einmal muß man anfangen,” dachte er. “Unbedingt muß man anfangen!”

Und er beschloß, anzufangen.

Doch bevor er anfing anzufangen, legte er sich hin und dachte nach. Denn aller Anfang ist schwer; und ohne Nachdenken kommt man da nicht weiter. Geht einfach nicht! Beim besten Willen nicht!

Je länger er aber lag und über das Anfangen nachdachte, desto schwerer schien es ihm; und er kam schließlich zu dem Befund, daß es wohl besser ist, nicht anzufangen. Denn was kann das schon bringen außer Aufregung und Ärger? Nichts kann es bringen. Man müht sich ab und strengt sich an; und selbst wenn mal was rauskommt dabei, ist es fast schon das gleiche, als ob nichts rauskommt. Denn ganz egal, was entsteht - es verlangt nach Fortsetzung; jeder Schritt fordert unweigerlich den nächsten; dem Holländer, dem fliegenden gleich irrst du von Ziel zu Ziel; und jedes Ziel, kaum daß du es erreichst, löst sich auf in Nichts und verweist dich aufs nächste... Nee; besser, gar nicht erst anfangen!

Und er beschloß, einzuschlafen.

„როდესღაც უნდა დავიწყო“ ფიქრობდა იგი. „აუცილებლად უნდა დავიწყო!“

და გადაწყვიტა დაეწყო.

მაგრამ სანამ დაწყებას დაიწყებდა, წამოწვა და ფიქრი დაიწყო. ვინაიდან ყოველი დასაწყისი რთულია და თუ არ იფიქრე ვერაფერს მიაღწევ. ეს უბრალოდ შეუძლებელია. ძალიანაც რომ გინდოდეს - არაფერი გამოვა.

რაც უფრო დიდხანს იწვა და ფიქრობდა დაწყების საკითხზე, მით უფრო რთული ეჩვენებოდა და ბოლოს იმ დასკვნამდე მივიდა, რომ ყველაფერს სჯობს - საერთოდ არ დაიწყოს, ვინაიდან რას მოიტანს დაწყება გარჯისა და უსიამოვნების გარდა? არაფერს! ცდილობ და იძაბები: და გინდაც შემთხვევით რამე გამოვიდეს ეს თითქმის იგივე იქნება, რაც - რომც არაფერი გამოვიდეს. ვინაიდან რაც არ უნდა წარმოიშვას - გაგრძელებას მოითხოვს: ყოველი ნაბიჯი უმოწყალოდ მოითხოვს შემდეგს; მსგავსად ამ ჰოლანდიელისა, მფრინავისა, დაეხეტები მიზნიდან მიზნისკენ და ყოველი მიზანი რომელიც თითქოს უკვე მიღწეულია, არარაში იკარგება და ახალ მიზანზე მიუთითებს. არა, ჯობია საერთოდ არ დავიწყო.

და მან გადაწყვიტა დაეძინა.